

تحلیل طیفی آزمایش‌های پروازی هوایپیما به کمک شبیه‌سازی پرواز

امین پژوهش جهرمی^{*}

سازمان صنایع هوا فضا

احمد قربانی[†]

دانشکده مهندسی، واحد علامه مجلسی، دانشگاه آزاد اسلامی

چکیده

اغلب، شبیه‌سازی پرواز برای تحلیل رفتار هوایپیما مورد استفاده قرار می‌گیرد و داده‌های خروجی آن با داده‌های تست پرواز مقایسه می‌شود. در این مقاله، از روش‌های پیشرفتۀ آماری و آنالیز طیفی، اعتبار مدل‌های ریاضی به کار گرفته شده در شبیه‌سازی ارزیابی شده است. همچنین، برای تأیید این متدولوژی مقایسه‌ای بین نتایج شبیه‌سازی و تست پروازی سه نمونه پرواز واقعی به عمل آمده است. این مقایسه توافق‌های نسبتاً نزدیکی را نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: شبیه‌سازی پرواز، آزمایش پرواز، روش‌های آماری، آنالیز طیفی

Spectral Analysis of Airplane Flight Test Data Based on Flight Simulation

A. Ghorbany

Eng. Department, Allame-Majlesi Campus
Islamic Azad Univ.

A. Pazhuhesh Jahromi

Aerospace Industry Organization

ABSTRACT

Flight simulation is frequently used to analyze airplane performance. However, the related results must be compared with corresponding flight test data. This paper uses statistical procedures and spectral analysis in determining the validity of the mathematical model. For validation of this methodology, the simulation results have been compared with three actual airplane flight tests. This comparison shows relatively close agreements.

Key Word: Flight Simulation, Flight Test, Statistical Procedures, Spectral Analysis

۱. کارشناس ارشد

2. کارشناس ارشد: Ghorbany@mut-es.ac.ir

مقدمه

شرایط اولیه مناسب و به کمک الگوریتمی قوی برای حل معادله دیفرانسیل فوق، عمل شبیه‌سازی را انجام می‌دهیم [۱ و ۲].

در کل چرخه عمر هواپیما^۱، تست‌های آزمایشگاهی و پروازی گوناگونی انجام می‌گیرد. با توجه به هزینه بالای تست پروازی هواپیماها و وقت‌گیر بودن آنها، استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی کامپیوتراژی در ارزیابی عملکرد هواپیماها، انتخابی مفید و مناسب است. ولی شبیه‌سازی نرم‌افزاری^۲ به تنهایی جایگزین مناسبی برای تست‌های پروازی و تست‌های آزمایشگاهی مجموعه‌های سیستم هواپیما نیست. در صورت استفاده همزمان از شبیه‌سازی نرم‌افزاری و شبیه‌سازی سخت‌افزار در حلقه^۳ و جایگزین کردن مجموعه‌ای از هواپیما به جای مدل‌های ریاضی، اعتبار مدل‌ها قابل بررسی است. در این شرایط، شبیه‌سازی، اطلاعات بیشتری را از عملکرد هواپیما با هزینه کمتر نسبت به تست‌های پروازی ارائه می‌دهد. تست‌های پروازی اکثراً دارای هزینه بالایی است و سیستم اندازه‌گیری تله‌متری^۴ به علت محدودیت‌های ذاتی فیزیکی و محیطی، دارای دقت کمی هستند. مدل‌های دقیق شبیه‌سازی می‌توانند داده‌های مشابه با تست پرواز، ولی با هزینه کمتر و دقت بیشتر، تولید کنند. و به طور کلی، روش‌های شبیه‌سازی، کاربردی علمی، اقتصادی و مناسب برای بررسی عملکرد سیستم‌های هواپیما هستند.

سری‌های زمانی، مفاهیم و کاربرد

به طور کلی یک سری زمانی، دنباله‌ای مرتب شده از مشاهدات است. اگرچه معمولاً بر حسب زمان، به ویژه در فواصل زمانی مساوی مرتب می‌شوند ولی مرتب شدن ممکن است با توجه به ابعاد دیگری چون فاصله نیز باشد. سری‌های زمانی در زمینه‌های گوناگونی مانند کشاورزی، بازرگانی، اقتصاد، مهندسی، پزشکی، ژئوفیزیک، هواشناسی، و کنترل کیفیت و علوم اجتماعی کاربرد دارد. سری‌های زمانی؛ می‌توانند پیوسته مانند ولتاژ الکتریکی یا گسسته مانند نرخ‌های بهره باشند. اهداف مطالعه سری‌های زمانی:

شبیه‌سازی پرواز شش درجه آزادی کامپیوتراژی، اغلب برای بررسی نتایج طراحی، آنالیز پرواز، تجزیه و تحلیل عملکرد و رفتار واقعی هواپیما به کار می‌رond. در این شبیه‌سازی، سیستم‌های هواپیما، نظری سیستم‌های هدایت، کنترل، ناوپری، موتور، اربابه فرود، بال و دم و سطوح کنترلی، مشخصات وزن و ممان اینرسی، ضرایب آیرودینامیک، مشخصات باند فرودگاه، شرایط محیطی، و غیره، مدل‌سازی می‌شوند [۱]. اگرچه مدل‌های شبیه‌سازی جایگزین مناسبی برای تست پرواز می‌باشند اما باستی مدل‌های به کار برده شده مورد تایید قرار گیرند. برای تعیین اعتبار مدل‌ها، باستی با روش‌های گوناگون آماری، غیر آماری و طبی، نتایج تست پرواز را با نتایج شبیه‌سازی مقایسه کرد.

روش‌های تحلیل عملکرد هواپیما

برای تحلیل عملکرد هواپیما، شیوه‌های آزمایش مختلفی، مانند تست آزمایشگاهی، تست پرواز و شبیه‌سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در تست‌های آزمایشگاهی، مجموعه‌ای از هواپیما با توجه به شرایط و امکانات آزمایشگاهی مورد بررسی قرار می‌گیرد. مثلاً تونل باد و تست‌های مجموعه‌های الکتریکی تست‌های ارتعاشی سازه از این گونه‌اند. در تست‌های آزمایشگاهی بسیاری از پارامترهای غیر قابل اندازه‌گیری در تست پرواز مانند ضرایب آیرودینامیکی یا محدودیت‌های پارامترهای عملکردی مکانیزم‌ها، قابل بررسی هستند.

در تست پرواز نهایی، کل سیستم هواپیما (حالت عملیاتی)، آزمایش می‌شود. طراحی و برنامه ریزی تست پرواز هواپیماها باستی براساس نیازمندی‌های مشخصی ارائه شود. سپس طراح تست باستی تعداد و نوع تست (تست‌های ساده آزمایشگاهی و شبیه‌سازی) را مشخص کند. شبیه‌سازی نرم افزاری مانند واسطه‌ای برای ارتباط تست‌های آزمایشگاهی با تست‌های پروازی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در نرم‌افزار شبیه‌سازی، نحوه برخورد با دینامیک سیستم بدین گونه است که با انتخاب متغیرهای مناسب، کل سیستم هواپیما را به صورت معادله دیفرانسیل ($f(x,t) = \dot{x}$) در آورده و سپس با درنظر گرفتن

1 - Airplane Life cycle

2 - Software Simulation

3 - Neighborhood of Validity

4 - Telemetry

پروازی نظری ارتفاع پرواز، برد هواییما، نوع مانور و فاکتورهای محیطی (دما، سرعت باد، فشار هو) تشریح شوند.

برای استفاده از شبیه‌سازی، بایستی ناحیه‌ای از شرایط پروازی که در آن مدل شبیه‌سازی اعتبار دارد را بیاییم یا به عبارت دیگر ناحیه‌ای را که در آن نتایج شبیه‌سازی و تست پروازی با هم سازگارند را مشخص کنیم. این ناحیه را محدوده اعتبار شبیه‌سازی پرواز می‌نامند. در این محدوده، شبیه‌سازی جایگزینی مناسب برای تست پرواز است. اگر نمونه‌ای از تست پروازی، تحت شرایط خاصی، عملیاتی شده باشد با استفاده از مدل‌های آماری مناسب می‌توان نمونه‌ای از تست پروازی را ایجاد کرد، به صورتی که مشخصات سری زمانی تولید شده در فرآیند شبیه‌سازی، با داده‌های تست پرواز منطبق باشد.

با درنظر گرفتن نتایج هر تست پرواز به عنوان مرجع، تست آزمایشگاهی و شبیه‌سازی قابل مقایسه هستند. اگر هستند پارامترهای خروجی شبیه‌سازی منطبق با پارامترهای تست پرواز باشند یا پارامترهای شبیه‌سازی مطابق با پارامترهای تست آزمایشگاهی باشند، در این صورت شرایط تست پروازی در محدوده اعتبار شبیه‌سازی قرار دارد.

برای کالیبراسیون مدل شبیه‌سازی، بایستی محدوده ورودی‌های مختلف به برنامه شبیه‌سازی (ورودی مدل‌های موجود در شبیه‌سازی، مانند ضرایب آبرویدینامیکی، پارامترهای سیستم هدایت و کنترل و ناویری و غیره)، به کمک تست‌های آزمایشگاهی تعیین شود. بایستی حالت‌های مختلف شرایط پروازی که در آنها پارامترهای مهم سری‌های زمانی بر هم منطبق باشند را بیاییم. با انجام یک نمونه تست پرواز واقعی و انطباق نمونه‌ای از نتایج تست پرواز و شبیه‌سازی پرواز با یکدیگر، می‌توانیم تنوع شرایط پروازی ایجاد انطباق قبلی را پیدا کنیم. این حالت ممکن است با انجام تغییرات سیستماتیک در شرایط پرواز مدل شبیه‌سازی و پرواز واقعی صورت پذیرد.

بایستی به این نکته توجه داشت که برای بررسی هر گونه تغییر در شرایط پرواز، نیاز به تست پرواز واقعی نیست، اما هر تغییری باید تست‌های آزمایشگاهی پشتیبانی شود. بنابراین، اگر شرایط پرواز دارای مانورهای مختلف پروازی باشد، می‌توان با استفاده از تونل باد و در شرایطی مشابه با شرایط پرواز (زوايای حمله، سطوح کنترلی و عدد ماخ) اعتبار مدل شبیه‌سازی را بررسی کرد.

شامل درک و بیان مکانیسم تولیدی، پیش‌بینی مقادیر آینده و کنترل بهینه هر سیستم است.

اگر برای مطالعه تکامل تدریجی یک سری زمانی، با توجه به الگوهای پارامتری، از توابع خود همبستگی و خود همبستگی جزئی استفاده شود، آن را تحلیل در قلمرو زمان می‌نامند. روش جانشین را که برای مطالعه تجزیه ناپارامتری یک سری زمانی بر حسب رفتار سینوسی، که مؤلفه‌های فرکانسی مختلف آن از توابع طیفی استفاده می‌کند، تحلیل در قلمرو فرکانس می‌نامند. اگر چه این دو روش از نظر ریاضی معادلند، بدین مفهوم که تابع خود همبستگی و تابع طیفی یک جفت تبدیل فوریه را تشکیل می‌دهند، ولی مواردی وجود دارد که یکی بر دیگری ارجح است.

به طور کلی داده‌های عملکرد هواییما را می‌توان به دو بخش استاتیکی و دینامیکی تقسیم کرد [۲]. از داده‌های استاتیکی می‌توان به قابلیت اطمینان و قابلیت تعمیر و نگهداری اشاره کرد و داده‌های دینامیکی؛ شامل پارامترهای متغیر در طول زمان پرواز؛ مانند تراست، وزن، زوایای اوبلر، شتاب، زوایای سطوح کنترلی بال‌ها، فاز و بهره سیستم، و پارامترهای سیستم هدایت، کنترل و ناوبری است که قابل توصیف با سری‌های زمانی هستند.

روش‌های آماری استاندارد؛ مانند آزمون فرض^۱ و تخمین فاصله اطمینان^۲ برای مقایسه داده‌های استاتیکی، استفاده می‌شوند. اما مقایسه داده‌های دینامیکی متغیر با زمان تا حدودی پیچیده است. سعی ما بر این است که فرآیند آماری مناسب، برای مقایسه دو سری زمانی را شرح دهیم. این فرآیند در موارد زیر قابل بهره برداری می‌باشد [۳]:

۱. بررسی اعتبار مدل‌ها
۲. مقایسه مدل‌ها
۳. تخمین آماری از درجه انطباق^۳ داده‌های شبیه‌سازی با داده‌های تست پرواز واقعی

محدوده اعتبار مدل‌های شبیه‌سازی

محدوده اعتبار^۴، روشنی است که با توجه به شبیه‌سازی، اطلاعات بیشتری را از تست پرواز دریافت می‌کنیم. تست‌های پرواز، بایستی با توجه به پارامترهای شرایط

1 - Hypothesis Testing

2 - Confidence Interval Estimation

3 - Degree of Conformance

4 - Neighborhood of Validity

۱. میانگین^۳ یا شبیب^۴

۲. زاویه فاز (اگر دو سری زمانی ناهمفاز^۵ باشند)

۳. فرکانس دامنه نوسان^۶

همان طوری که گفته شد، X نتایج تست پرواز است که در پروازی واقعی به کمک تله متري اندازه گیری شده است. در حالی که، Y سری زمانی ایجاد شده توسط شبیه سازی است. نکته مهم این است که در ارسال اطلاعات با تله متري عوامل مخرب و اغتشاشی می تواند بر روی پارامترهایی که اندازه گیری شده اند تاثیر گذارد و نیاز است که داده ها قبل از آنالیز، فیلتر و هموار^۷ شوند.

برای مقایسه دو سری زمانی، X و Y روش های مختلف آماری^۸ و غیر آماری وجود دارد. در بعضی مواقع، برای ارزیابی و مقایسه نتایج سری های زمانی، از مدل های غیر آماری؛ مانند مقایسه چشمی، استفاده می شود. رایج ترین روش، ترسیم نمودار زمانی هر دو سری، سپس تطبیق^۹ و انتقال^{۱۰} منحنی ها نسبت به یکدیگر، تا کسب بیشترین هم پوشانی است. سپس تحلیل گر، نتایج انتباط خروجی های دو سری را به صورت ذهنی^{۱۱} بررسی می کند. مشکل اساسی این دیدگاه، متغیر بودن نتایج تحلیل براساس نظریه های تحلیل گرهاست.

یکی دیگر از روش های غیر آماری، روش ضرب نامساوی تیلی^{۱۲} است در صورتی که این روش بسیار گویاتر از روش قبلی است ولی تصوری ای توزیع ساده ای برای این روش وجود ندارد و هیچ نتیجه آماری برای تحلیل سری های زمانی وجود ندارد^[۱۳].

در حوزه روش های آماری، مقایسه سری های زمانی، یکی از روش های ترسیم مدل تصادفی^{۱۴} مناسب بر روی نمودارهای X و Y است. معمولاً اتورگرسیون^{۱۵} مدل متostطی برای سری های فوق ارائه می کند، و در نهایت دو مدل مقایسه می شوند. در صورت انتباط دو مدل دو سری زمانی نیز مشابه خواهند بود. متأسفانه در برخی موارد، دو

در صورتی که اختلاف مهم و معنی داری^۱ بین نتایج تست پرواز، تست آزمایشگاهی، شبیه سازی مشاهده شود، و به صحت و دقت نتایج تست پرواز نیز اطمینان کنیم، شبیه سازی پرواز بیرون از محدوده اعتبار بوده، که در صورت امکان^۲، مجدداً نمونه ای از تست پرواز در محدوده اعتبار جدید، انجام می پذیرد. این مبحث ایده ای بسیار مفید برای کاهش هزینه نهایی طرح تست پرواز است. همچنین باعث می شود که محدوده هایی از شرایط تست پرواز را، که در آنها نتایج شبیه سازی با تست های پرواز و آزمایشگاهی منطبق است، تعیین شود.

یکی از اهداف اصلی طراح تست، پاسخ گویی به نیازمندی های انجام تست با حداقل هزینه و حداقل دقت است. هنگامی که برنامه انجام تست پروازی با بودجه ای مشخص تعیین می شود، طراح بایستی نسبت به تخصیص منابع مالی به بخش های مختلف، دقت کند تا نتایج بهینه و دقیقی را بگیرد. همچنین با توجه به محدوده اعتبار تعیین شده، نسبت هزینه تست های آزمایشگاهی و پروازی را بررسی کند و اگر شرایط تست پرواز در محدوده اعتبار شبیه سازی قرار دارد، با توجه به دلایل فوق شبیه سازی و تست های آزمایشگاهی می توانند جایگزین تست پرواز شوند.

روش های تحلیل سری های زمانی

اگر رفتار دینامیکی هوابیما با یک سری زمانی بیان شود و هم چنین مدل شبیه سازی هوابیما معتبر باشد، سری زمانی تولید شده با شبیه سازی، به صورت آماری منطبق بر سری زمانی واقعی هوابیما می شود. هدف اصلی این مقاله، ارائه روشی نوین برای محاسبه و ارزیابی میزان قابل قبول بودن درصد انتباط دو سری زمانی است.

اگر $X_{i,t} = 1,2,\dots,T$ ، سری زمانی پارامترهای مشاهده شده در تست پرواز واقعی و $Y_{i,t} = 1,2,\dots,T$ سری زمانی به وجود آمده توسط شبیه سازی کامپیوترا باشد، مقایسه دو سری زمانی X و Y ، نمایانگر چگونگی انتباط آنها در شرایط خاص پروازی است. به طور کلی سری های زمانی X و Y می توانند با توجه به عوامل زیر با هم متفاوت باشند یا بر هم منطبق نباشند:

3 - Mean

4 - Slope

5 - Out of Phase

6 - Frequency of Amplitude of Oscillation

7 - Smooth

8 - Statistical

9 - Overlaying

10 - Sliding

11 - Objectively

12 - Theil's Inequality Coefficient

13 - Stochastic

14 - Autoregressive

1 - Significant

2 - Feasible

فرآیند ایستای گستته‌ای که در فاصله‌های واحدی اندازه‌گیری شود می‌توان به شکل زیر نوشت:

$$X_t = \int_0^{\pi} \cos \omega t d\mu(\omega) + \int_0^{\pi} \cos \omega t d\nu(\omega), \quad (3)$$

که، $u(\omega)$ و $v(\omega)$ فرآیندهای پیوسته ناهم‌بسته با نموهای متعامد هستند و این معادله را نمایش طیفی فرآیند، فرکانس $\omega = \pi$ فرکانس نایکویست^۴ و تابع $F(\omega)$ تابع توزیع طیفی (توان) می‌نامیم. وقتی فرآیندهایی با مقدار حقیقی به کاربرده شود، برای هر فرآیند تصادفی ایستا با تابع اتوکوواریانس (k) γ ، تابعی صعودی و یکنوا مانند $F(\omega)$ به صورت زیر وجود دارد:

$$\gamma(k) = \int_0^{\pi} \cos \omega k dF(\omega). \quad (4)$$

معادله فوق، نمایش طیفی تابع اتوکوواریانس نامیده می‌شود و می‌توان نشان داد واریانس مربوط به فرکانس در بازه $(0, \omega)$ در فراوانی‌های منفی تنبییری وجود ندارد، به طوری که:

$$F(\omega) = 0 \quad \omega < 0. \quad (5)$$

برای فرآیند گستته‌ای که در فواصل زمانی واحد اندازه‌گیری می‌شود، بیشترین فراوانی ممکن π است. بنابراین $F(\pi)$ واریانس (σ_X^2) سری زمانی X_t یا $F(\pi) = Variance(X_t) = \sigma_X^2$ است.

با توجه به معادله ۵ و به ازای $k = 0$ خواهیم داشت:

$$\gamma(0) = \int_0^{\pi} dF(\omega) = \sigma_X^2. \quad (6)$$

تابع چگالی طیفی

برای هر فرآیند ایستای گستته تصادفی، تابع توزیع طیفی، تابع پیوسته (محدود شده یکنوا) بر بازه $(0, \pi)$ است. بنابراین می‌تواند نسبت به ω در بازه $(0, \pi)$ مشتق پذیر باشد. مشتق آن را با $f(\omega)$ نمایش می‌دهیم. تابع چگالی طیفی (توان) به صورت زیر است:

$$f(\omega) = \frac{dF(\omega)}{d\omega}. \quad (7)$$

تابع چگالی طیفی، وسیله‌ای طبیعی برای بررسی خواص فرکانس یک سری زمانی است که استنبط بر این اساس را

سری زمانی که با مدل تصادفی یکسان تولید شده‌اند، در بعضی پارامترهای مهم مانند اختلاف فاز، با هم تفاوت زیادی دارند. به ویژه برای هوایپماهای جنگنده و در زمان‌های نسبتاً کوتاه این اتفاق رخ می‌دهد. مثلاً اختلاف در زاویه فاز، بهره^۱ و فرکانس نوسانات برای طراح از اهمیت زیادی برخوردار است.

اقای فولر^۲ نیز فرآیندی آماری برای مقایسه سری‌های زمانی مطرح کرد و تکنیکی برای مقایسه اختلاف زاویه فاز، اختلاف بهره و اختلاف فرکانس دو سری زمانی را ارائه کرد^۳. اختلاف فرکانس برای طراح هوایپما، حاوی اطلاعات مهمی است، که اکثر هوایپماها در هنگام پرواز حول محور طولی می‌چرخند و بسیاری از پارامترهای عملکردی، وابسته به چرخش بدنه هوایپماست. بنابراین با تمرکز بر روی اختلاف فرکانس دو سری زمانی به کمک روش‌های آماری، پارامترهای عملکردی هوایپما قابل تحلیل هستند. مراجع [۸ - ۵] نیز گویای استفاده از مؤلفه فرکانس برای بررسی و مقایسه دو سری زمانی براساس طیف^۴ سری‌های زمانی است.

تحلیل طیفی سری‌های زمانی

اگر سری زمانی X_t ، دارای مؤلفه‌های دوره‌ای با فرکانس معلوم باشد، در این صورت یک الگوی ریاضی آن عبارت است از:

$$X_t = R \cos(\omega t + \theta) + Z_t, \quad (1)$$

که در آن، ω فرکانس تغییرات دوره‌ای، R دامنه تغییرات، Z_t یک سری تصادفی ایستا را نشان می‌دهد و θ تعداد رادیان‌ها در واحد زمان، $f = \frac{\omega}{2\pi}$ چرخه‌ها در واحد زمان و $\frac{1}{f} = \frac{2\pi}{\omega}$ دوره چرخه‌ای سینوسی یا طول موج نامیده می‌شود و معادله (۱) را با توجه به داده‌های سری‌هایی که دارای تغییرات فرکانسی زیاد، متوسط و کم هستند، صورت زیر بیان می‌شود:

$$X_t = \sum_{j=1}^k R_j \cos(\omega_j t + \theta_j) + Z_t, \quad (2)$$

که در آن، R_j دامنه مربوط به فرکانس ω_j است. هر

1- Gain

2- Fuller

3- Spectra

$$f^*(\omega) = \frac{1}{\pi} \left[1 + 2 \sum_{k=1}^{\infty} \rho(k) \cos \omega k \right], \quad (15)$$

و $f^*(\omega) d\omega$ نسبت واریانس بین $(\omega, \omega + d\omega)$ است.

طیف هر فرآیند پیوسته

برای هر فرآیند ایستای تصادفی محض پیوسته X ، تابع اتوکوواریانس $\gamma(\tau)$ ، برای تمام τ ها و تابع چگالی طیفی $(\text{توان}) f(\omega)$ برای تمام ω های مثبت تعریف می شود. رابطه بین این توابع بسیار شبیه حالت گستته است، بجز اینکه حد فوقانی برای فراوانی وجود ندارد. برای $\omega < 0$ ، توان به صورت زیر است:

$$f(\omega) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \gamma(\tau) e^{-i\omega\tau} d\tau = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} \cos \omega \tau d\tau. \quad (16)$$

به شرطی X فرآیند تصادفی محض باشد، رابطه عکس آن به صورت انتگرال زیر است که برای تمام ω ها همگرایست:

$$\gamma(\tau) = \int_0^{\pi} f(\omega) \cos \omega \tau d\omega. \quad (17)$$

تجزیه و تحلیل دوره نگار^۱

اگر سری زمانی $X_t = R \cos(\omega t + \theta) + Z_t$ را به صورت سری فوريه متناهی نمایش دهیم:

$$X_t = a_0 + \sum_{p=1}^{N/2-1} [a_p \cos(2\pi pt/N) + b_p \sin(2\pi pt/N)] + a_{N/2} \cos(\pi t), \quad (t=1, \dots, N), \quad (18)$$

$$\begin{aligned} a_0 &= \bar{X}, \\ a_{N/2} &= \sum (-1)^t X_t / N, \\ a_p &= 2[\sum X_t \cos(2\pi pt/N)] / N, \\ b_p &= 2[\sum X_t \sin(2\pi pt/N)] / N, \\ p &= 1, 2, \dots, N/2 - 1. \end{aligned} \quad (19)$$

این تجزیه و تحلیل فوريه را گاهی به نام تجزیه و تحلیل همساز می نامیم که برای N مشاهده N پارامتر دارد و اثر کلی تجزیه و تحلیل فوريه دادهها این است که تغییربذریگری سری را به مؤلفه هایی در فرکانس های $2\pi/N$ و $4\pi/N$ و π افزایانه کنیم و مؤلفه فرکانس $\omega_P = 2\pi p/N$ را اغلب هم سازه P می نامند و برای

تجزیه و تحلیل در قلمرو فرکانس می نامند. جمله تابع چگالی طیفی اغلب به صورت طیف مختصر می شود، وقتی $f(\omega)$ وجود دارد، ترکیب معادلات (۴) و (۶) را می توان به شکل زیر بیان کرد:

$$\gamma(k) = \int_0^{\pi} \cos \omega k f(\omega) d\omega. \quad (8)$$

در آنصورت با فرض $k = 0$ داریم:

$$\gamma(0) = \int_0^{\pi} f(\omega) d\omega = \sigma_X^2 = F(\pi). \quad (9)$$

مفهوم فیزیکی طیف این است که $F(\omega) d\omega$ ، نمایش دهنده سهم واریانس مؤلفه ها با فرکانس هایی در بازه $(\omega, \omega + d\omega)$ است، وقتی طیف را رسم کنیم.

معادله (۹) نشان می دهد که مساحت کل زیر منحنی برابر با واریانس فرآیند است. وجود قله های در طیف نمایشگر این است که فرکانس های واقع در ناحیه مناسب، سهم مهمی در واریانس دارند. معادله (۸)، (۹) را بر حسب $f(\omega)$ در صورت تبدیلی کسینوسی بیان می کند. رابطه عکس آن به صورت زیر بیان می شود:

$$f(\omega) = \frac{1}{\pi} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \gamma(k) e^{-i\omega k}. \quad (10)$$

به عبارتی طیف، تبدیل فوریه تابع اتوکوواریانس است. چون $\gamma(k)$ تابعی زوج است، معادله (۱۰) را می توانیم به شکل معادله زیر بنویسیم:

$$f(\omega) = \frac{1}{\pi} \left[\gamma(0) + 2 \sum_{k=1}^{\infty} \gamma(k) \cos \omega k \right]. \quad (11)$$

چندین تعریف دیگر طیف پیشنهاد شده است که اختلاف بیشتر آنها با معادله (۱۱) در یک مضرب ثابت و حوزه تعريف $f(\omega)$ است. معمول ترین روش این است که طیف را در بازه $(-\pi, \pi)$ به صورت زیر بیان کنیم:

$$f(\omega) = \frac{1}{2\pi} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \gamma(k) e^{-i\omega k}. \quad (12)$$

و رابطه عکس آن عبارت است از:

$$\gamma(k) = \int_{-\pi}^{\pi} e^{i\omega k} f(\omega) d\omega. \quad (13)$$

شكل نرمال شده تابع چگالی طیفی به صورت زیر است:

$$f^*(\omega) = \frac{dF^*(\omega)}{d\omega} = \frac{f(\omega)}{\sigma_X^2}. \quad (14)$$

این مشتق تابع توزیع طیفی نرمال شده است. $f^*(\omega)$ تبدیل فوريه تابع "خود همبستگی" می باشد، یعنی:

می نویسند:

$$I(\omega_p) = [(\sum(X_t - \bar{X})\cos 2\pi pt/N)^2 + (24)$$

$$\sum(X_t - \bar{X})\sin 2\pi pt/N]^2]/N\pi$$

$$= [(\sum_{s,t=1}^N (X_t - \bar{X})(X_s - \bar{X})\cos \omega_p$$

$$\cos \omega_p st + \sin \omega_p \sin \omega_p s]/N\pi$$

$$\sum_{t=1}^{N-K} (X_t - \bar{X})(X_{t+k} - \bar{X})/N = c_k, \quad (25)$$

$$\cos \omega_p k = \cos \omega_p t \cos \omega_p (t+k) \quad (26)$$

$$+ \sin \omega_p t \sin \omega_p (t+k),$$

$$I(\omega_p) = (c_0 + 2 \sum_{k=1}^{N-1} c_k \cos \omega_p k)/\pi, \quad (27)$$

$$I(\omega_p) = \sum_{k=-N+1}^{N-1} c_k e^{-i\omega_p k}/\pi. \quad (28)$$

معادله (۲۷) مفیدترین رابطه‌ای است که دوره نگار و تابع اتوکواریانس را به یکدیگر مربوط می‌سازد و به ازای آنگاه $c_k = 0$ است و در نتیجه معادله (۲۸) آشناترین شکل تبدیل فوریه متناهی است.

خواص دوره نگار

وقتی دوره نگار را به شکل معادله (۲۷) بیان کنیم، به نظر می‌رسد که برآورد بدیهی، طیف توان است. پس:

$$f(\omega) = \frac{1}{\pi} \left[\gamma(0) + 2 \sum_{k=1}^{\infty} \gamma_k \cos \omega k \right]. \quad (29)$$

اگر برای مقادیر k تا $N-1$ را با برآوردهای γ_k تعویض کنیم و برآوردهای بعدی γ_k را مساوی صفر قرار دهیم، خواهیم داشت:

$$E_{N \rightarrow \infty} I(\omega) = f(\omega). \quad (30)$$

تبدیل کردن تابع اتوکو واریانس قطع شده

روش معمولی برآورده، عبارت است از تبدیل فوریه تابع اتوکواریانس قطع شده نمونه‌ای که موزون شده باشد. از معادله (۲۷) نتیجه می‌شود که دوره نگار تبدیل فوریه گستته تابع اتوکواریانس کامل نمونه است. لیکن واضح است که اگر k افزایش پیدا کند، دقت c_k کاهش می‌یابد، به قسمی که به طور شهودی معقول است که وقتی c_k

$P \neq N/2$ بهتر است که هم سازه $I(\omega)$ را به شکل معادله

زیر بنویسیم:

$$R_p \cos(\omega pt + \phi_p) = \quad (20)$$

$$a_p \cos(\omega pt) + b_p \sin(\omega pt),$$

$$R_p = \sqrt{a_p^2 + b_p^2}, \quad (21)$$

$$\phi_p = \tan^{-1}(-b_p/a_p).$$

دامنه هم سازه R_p و ϕ_p فاز هم سازه $I(\omega)$ بوده است و برای $P \neq N/2$ سهم هم سازه $I(\omega)$ از کل مجموع توانهای دوم با $(a_p^2 + b_p^2)/2$ داده می‌شود و با به کاربردن معادله (۲۱) این مقدار برابر $R_p^2/2$ است و اگر $\omega_p = 2\pi p/N$ را نسبت به $R_p^2/2$ رسم کنیم، طیفی خطی بدست می‌آید. اگر $R_p^2/2$ را به عنوان سهم واریانس در فاصله $\omega_p \pm \pi/N$ در نظر بگیریم، آنگاه می‌توانیم هیستوگرامی رسم کنیم که ارتفاع آن در فاصله $\omega_p \pm \pi/N$ چنان باشد که:

$$R_p^2/2 = \text{Histogram Area} = \quad (22)$$

$$\text{Histogram Height} * 2\pi/N.$$

بنابرین ارتفاع هیستوگرام به صورت معادله (۲۲) می‌باشد:

$$I(\omega_p) = NR_p^2/4\pi. \quad (22)$$

نمودار $I(\omega_p)$ نسبت به ω دوره نگار، نامیده می‌شود و کل مساحت زیر دوره نگار برابر واریانس سری زمانی است و

به عبارت دیگر داریم:

$$I(\omega_p) = [(\sum X_t \cos 2\pi pt/N)^2 + (23)$$

$$\sum X_t \sin 2\pi pt/N)^2]/N\pi.$$

در مرجع [۲] عبارت مشابهی بر حسب متغیر $f = \frac{\omega}{2\pi}$ به کار برده شده، که آن را طیف نمونه نامیده است.

رابطه بین دوره نگار و تابع اتوکواریانس

$I(\omega)$ عرض دوره نگار و c_k ضریب اتوکواریانس، معادل عبارات درجه دوم از داده‌های X_t هستند. و دوره نگار تبدیل فوریه متناهی c_k است. با استفاده از روابط مثلثاتی $I(\omega)$ را برای $P \neq N/2$ به صورت زیر می‌باشد

و در این صورت:

$$\begin{aligned} P(X_{\theta,1-\alpha/2}^2 < \theta \hat{f}(\omega) / f(\omega)) \\ &< X_{\theta,\alpha/2}^2) = 1 - \alpha. \quad (36) \end{aligned}$$

در نتیجه بازه اطمینان $(1 - \alpha) \times 100$ % برای $f(\omega)$ به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\frac{\theta \hat{f}(\omega)}{X_{\theta,\alpha/2}^2} \Rightarrow \frac{\theta \hat{f}(\omega)}{X_{\theta,1-\alpha/2}^2}. \quad (37)$$

درجات آزادی مربوط به پنجره های توکی و پارزن به ترتیب $2/67 N/m$ و $3/21 N/m$ است. وقتی دوره‌نگار را در دسته هایی به حجم m هموار کنیم واضح است که نتیجه دارای $2m$ درجه آزادی است:

$$\begin{aligned} P(X_{\theta,1-\alpha/2}^2 < \theta \hat{f}(\omega) / f(\omega)) \\ &< X_{\theta,\alpha/2}^2) = 1 - \alpha. \quad (38) \end{aligned}$$

تحلیل طیفی آزمایش های پروازی

طیف سری زمانی $\Phi(\omega)$ تجزیه‌ای از تمام واریانس سری‌ها، در بازه فرکانس $0 \leq \omega \leq \pi$ است. طیف را می‌توان بر اساس اتوکواریانس^۳ سری های زمانی ایستا^۴ با توجه به معادله (۳۱) به صورت زیر نشان داد:

$$\Phi(\omega) = \gamma_0 + 2 \sum_{\tau=1}^{\infty} \gamma_{\tau} \cos(\omega \tau), \quad (39)$$

که در آن $\{\gamma_{\tau}\}_{\tau=0,1,2,\dots}$ تابع اتوکواریانس است. بنابراین، طیف، معادل با تبدیل فوریه کسینوسی^۵ از تابع اتوکواریانس است و در نهایت طیف با نمونه طیف‌های ساده زیر تخمین زده می‌شود:

$$f(\omega_j) = \lambda_0 c_0 + 2 \sum_{\tau=1}^m \lambda_{\tau} C_{\tau} \cos(\omega_j \tau). \quad (40)$$

که در آن، $f(\omega_j)$ یک تخمینی از میانگین طیف با باند فرکانس متمرکز در فرکانس ω_j است. $\omega_j = \frac{\pi j}{m}$ ، $j = 1, 2, \dots, m$ است. m تعداد باند فرکانس های تخمینی، $\tau = 0, 1, 2, \dots, m$ ضرایب وزنی است. C_{τ} تابعی از اتوکواریانس نمونه^۶ است که با توجه به معادله (۲۵) به صورت زیر محاسبه می‌شود:

افزایش پیدا می‌کند وزن کمتری به مقادیر k بدهیم برآوردگری که این خاصیت را دارد عبارت است از:

$$\hat{f}(\omega) = \frac{1}{\pi} \left[\lambda_0 c_0 + 2 \sum_{k=1}^M \lambda_k c_k \cos \omega k \right]. \quad (31)$$

{ λ_k } مجموعه وزن پنجره تأخیر و $M < N$ نقطه قطع نامیده می‌شود. با مقایسه معادلات (۲۷) و (۳۱) بینیم که به ازای $M < k < N$ ، مقادیر c_k استفاده نمی‌شوند. در صورتی که برای $k \leq M$ مقادیر c_k با عامل { λ_k } موزون می‌شود. برای به کاربردن برآوردگر فوق، بایستی یک پنجره تأخیر و نقطه قطع مناسبی را انتخاب نمائیم. دو پنجره تأخیری که نتایج بهینه‌تری دارد، عبارتند از:

(الف) پنجره توکی^۱

$$\lambda_k = 1/2(1 + \cos \frac{\pi k}{M}), \quad k = 1, 2, \dots, M, \quad (32)$$

(ب) پنجره پارزن^۲

$$\lambda_k = \begin{cases} 1 - 6(k/M)^2 + 6(k/M)^3 & \text{for } 0 \leq k \leq M/2 \\ 2(1 - K/M)^3 & \text{for } M/2 \leq k \leq M. \end{cases} \quad (33)$$

بازه‌های اطمینان برای طیف

تمام مباحث قبلی، برآوردهای نقطه‌ای تابع چگالی طیفی را در فرکانس‌های مختلف فراهم می‌سازند. در ادامه، نشان می‌دهیم که چگونه بازه‌های اطمینان را برای طیف در فرکانس‌های مختلف پیدا می‌کنیم. در مبحث قبلی، نشان دادیم که فرآیند اغتشاش خالص، با طیف ثابت $f(\omega) = \sigma^2 / \pi$ ، در فرکانس ω ، عرض دوره نگار برابر $X_2^2 I(\omega) / f(\omega)$ مانند^۲ است، به قسمی که $I(\omega) / f(\omega)$ توزیع می‌شود، نتیجه کلی تری به وسیله مؤلف مرجع [۳] برای برآوردگر بخش قبلی به صورت زیر تعریف شده است:

$$\hat{f}(\omega) = \frac{1}{\pi} \left[\sum_{k=-M}^M \lambda_k c_k \cos \omega k \right], \quad (34)$$

که، $\hat{f}(\omega) / f(\omega)$ به طور جانبی تقریباً مانند x^2 توزیع می‌شود و θ تعداد درجات آزادی پنجره تأخیر است که به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\theta = 2N / \sum_{-M}^M \lambda_k^2. \quad (35)$$

3- Autocovariance

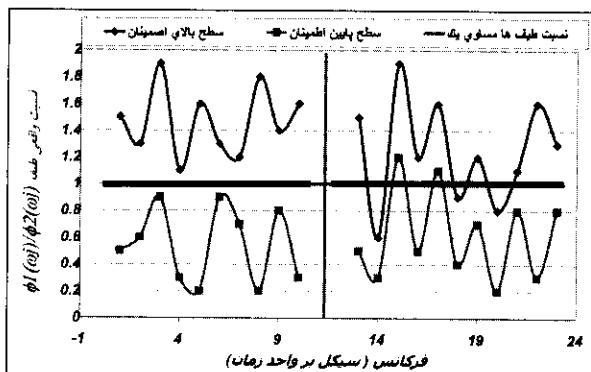
4- Stationary

5- Fourier Cosine Transform

6- Sample

1. Tukey Window

2. Parzen Window

شکل ۱-چپ. اختلاف مهمی در طیف ها مشاهده نمی شود. (مقدار ۱ همواره در باند اطمینان وجود دارد) و شکل ۱-راست). در بعضی فرکانس ها دو طیف با هم اختلاف دارند.

مثلاً اگر بخواهیم همه $m+1$ فرکانس به صورت همزمان، معادل با $\alpha = 0.05$ (۹۵٪ باند اطمینان) را داشته باشیم، پس سطح احتمال مرتبط با هر فرکانس f معادل با $\frac{0.05}{2(m+1)}$ است. بنابراین، اگر ما ۱۶ نمونه در طیف نمونه داشته باشیم آنگاه مقدار احتمال F $= \frac{0.05}{2(16+1)} = 0.00156$ به هر قسمت از توزیع اختصاص داده می شود. معادله (۴۳) شبیه نامساوی بونفرونی^۴ است که باند اطمینان یکسان آن، پهن تر از باند اطمینان معادله (۴۲) در هر فرکانس است [۱۰]. از طرف دیگر α مقدار احتمالی ای است که داده های شبیه سازی و تست پروازی با هم اختلاف دارند. دامنه پذیرفته شده برای α برابر با $0.1 \geq \alpha \geq 0.01$ است. اگر $\alpha > 0.1$ باشد، نشان دهنده این است که اختلاف داده های شبیه سازی و تست پروازی راحتی مشخص می شود و اگر $\alpha < 0.01$ باشد، بدین مفهوم است که نتایج تست پروازی و شبیه سازی منطبق می شوند. بایستی توجه داشته باشیم که با کاهش α باند اطمینان پهن تر می شود.

مثال عملی

در این بخش سه مثال برای مقایسه داده های شبیه سازی و تست پروازی با روش های فوق آورده شده است. داده ها از سه فرآیند تست پروازی و دو نمونه شبیه سازی توسط دو گروه اول و دوم مجزا تهیه شده اند. هدف، مقایسه نتایج

5 - Bonferroni

$$c_i = \frac{1}{T-\tau} \sum_{t=1}^{T-\tau} (x_t - \bar{x})(x_{t+\tau} - \bar{x}), \quad (41)$$

$$\bar{x} = 1, 2, \dots, m.$$

وزن مربوط به $\{c_i\}$ وابسته به نوع پنجره طیف^۱ استفاده شده در فرآیند تخمین است که پنجره طیفی معمولاً تخمین هموارتری از طیف را ارائه می دهد [۹, ۵]. ما از آنالیز طیفی برای مقایسه طیف سری های زمانی شبیه سازی و تست پرواز استفاده می کنیم. بدین منظور، ابتدا طیف داده های شبیه سازی و تست پرواز را محاسبه می کنیم و آنها را $f_1(\omega_j)$ و $f_2(\omega_j)$ می نامیم. مقدار $100(1-\alpha)$ را درصد فاصله اطمینان^۲، بر روی نسبت $\frac{\Phi_1(\omega_j)}{\Phi_2(\omega_j)}$ می نامیم که به صورت کلی

بدین گونه بیان می شود:

$$\frac{f_1(\omega_j)/f_2(\omega_j)}{F_{\alpha/2,K,K}} \leq \frac{\Phi_1(\omega_j)/\Phi_2(\omega_j)}{F_{2,K,K}} \leq \frac{f_1(\omega_j)/f_2(\omega_j)}{F_{1-\alpha/2,K,K}}, \quad (42)$$

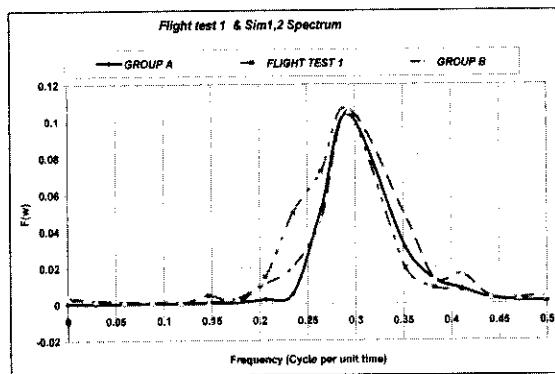
$$j = 0, 1, 2, c, \dots, m.$$

در رابطه فوق $P, F_{P,K,K}$ امین نقطه درصد از توزیع^۳ با درجه آزادی $K = \frac{2T}{m}$ در صورت و مخرجتابع است. این توالی فاصله اطمینان در نقاط فرکانسی $\omega_j = j, 0, 1, 2, c, \dots, m$ ، ω این توالی فاصله اطمینان در نقاط فرکانسی $j = 0, 1, 2, c, \dots, m$ ، ω_j نامیده می شود. اگر محدوده بالایی و پایینی باند اطمینان در بر گیرنده مقدار $\frac{\Phi_1(\omega_j)}{\Phi_2(\omega_j)} = 1$ شود، نتیجه آن است که در آن فرکانس، دو سری زمانی بر هم منطبق هستند. شکل (۱-چپ) این فرآیند را نشان می دهد. شکل (۱-راست) حالتی که در آن دو سری زمانی در بعضی فرکانس ها، اختلاف دارند را نشان می دهد. اگر بخواهیم ارزیابی فوق بر روی $m+1$ فرکانس تخمینی اعمال شود، رابطه (۴۳) به صورت زیر بیان می شود:

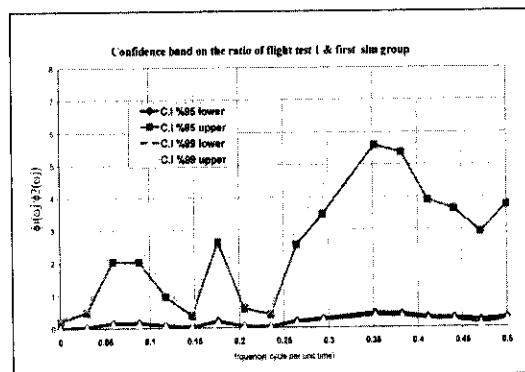
$$\frac{f_1(\omega_j)/f_2(\omega_j)}{F_{\alpha/2((m+1)),K,K}} \leq \frac{\Phi_1(\omega_j)/\Phi_2(\omega_j)}{F_{1-\alpha/2((m+1)),K,K}} \leq \frac{f_1(\omega_j)/f_2(\omega_j)}{F_{1-\alpha/2((m+1)),K,K}}. \quad (43)$$

- 1 - Spectral Window
2 - Confidence Interval
3 - F Distribution
4 - Confidence Band

نتیجه نهایی این است که $2352/0$ تست پرواز و شبیه‌ساز گروه اول در این پرواز به ویژه در فرکانس‌های مهم انطباق مناسبی دارند.

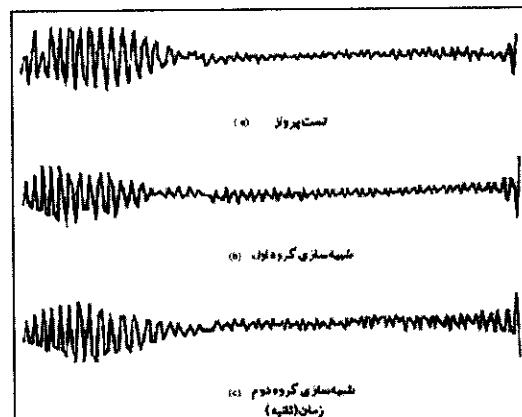

شکل ۳- طیف نتایج تست پرواز اول و شبیه‌سازی پرواز گروه اول و دوم.

شکل ۴- باند اطمینان نسبت طیفهای مربوط به تست پرواز اول و شبیه‌سازی گروه اول.

داده‌های شبیه‌سازی و تست پروازی با یکدیگر است. شکل (۲) نمایش دهنده میزان انحرافات سطوح کنترلی بالابر^۱ مربوط به یک تست پروازی و دو شبیه‌سازی است. سری زمانی شامل ۱۷۰ نقطه داده (۴۳ مشاهده در ثانیه) است. مشاهده چشمی داده‌ها نشان می‌دهد که سری‌ها غیرساکنند^۲ و اختلاف زیادی با هم ندارند.

شکل ۲- میزان انحرافات سطوح بال کنترلی مربوط به تست پرواز اول.

شکل (۳) شامل طیف نمونه سری‌های است که مربوط به طیف نتایج تست پرواز اول و شبیه‌سازی گروه اول و دوم است. هر سه طیف با استفاده از تبدیل فوریه سریع^۳ و پنجره طیف پارزن تخمین زده شده‌اند. تکنیک‌های استاندارد پنجره بسته، در ۱۷ نقطه تخمین قانع کننده‌ای از طیف را نشان می‌دهد. جدول (۱) و شکل (۴) باند اطمینان هم زمانی نسبت طیف داده‌های تست پرواز اول و شبیه‌سازی گروه اول را نشان می‌دهد (برای $\alpha = 0.01$ و $\alpha = 0.05$). با توجه به جدول (۱) در $\alpha = 0.05$ ، $\alpha = 0.01$ نقطه از ۱۷ نقطه، در باند اطمینان هم‌زمان، شامل عدد ۱ می‌شوند. در $\alpha = 0.01$ نیز برای ۱۲ نقطه از ۱۷ نقطه، باند اطمینان ۱ را شامل می‌شود. جدول نتایج نشان می‌دهد که داده‌های تست پروازی و شبیه‌سازی گروه اول با هم اختلاف چندانی ندارند و بیشترین اختلاف در فرکانس‌های پایین و میانی ظاهر شده است. مهم‌ترین نقطه عدم انطباق در فرکانس مربوط به نتایج تست پرواز است.

1- Elevatore

2- Nonstationarity

3- Fast Fourier Transform

جدول ۱ - مقایسه طیف های مربوط به تست پرواز اول و شبیه سازی گروه اول.

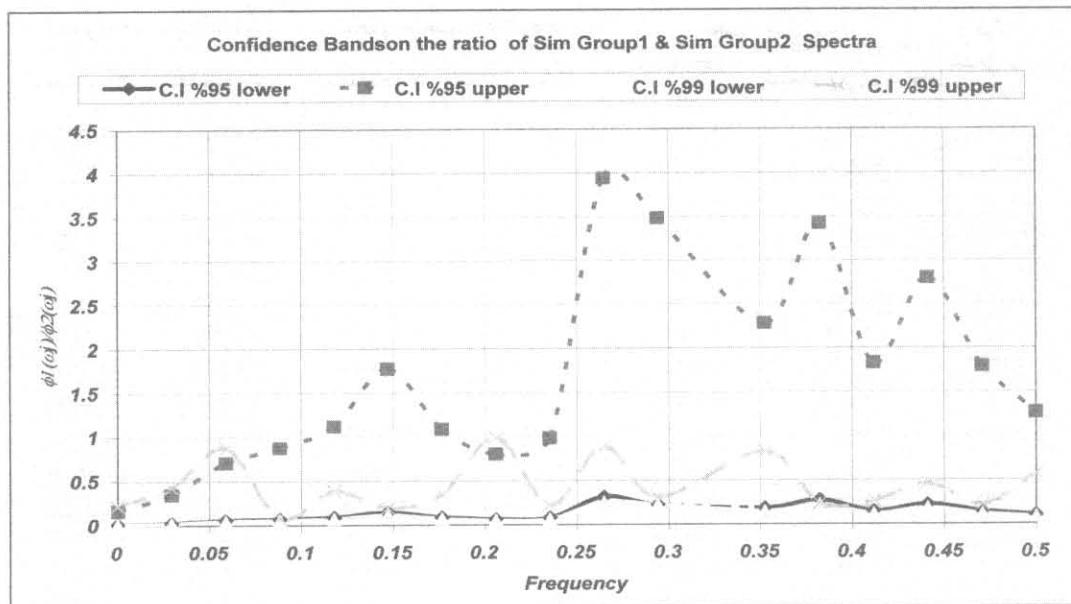
فرکانس سیکل بر واحد زمان	تخمین طیف نرم		محدوده اطمینان ۹۵ درصد		محدوده اطمینان ۹۹ درصد	
	شبیه سازی گروه اول	تست پرواز اول	محدوده پایین	محدوده بالا	محدوده پایین	محدوده بالا
0.0000	0.0002	0.0027	0.0174	0.2187	0.0141	0.2703
0.0294	0.0002	0.0016	0.0387	0.4858	0.0315	0.6006
0.0588	0.0003	0.0005	0.1620	2.0343	0.1311	2.5140
0.0882	0.0003	0.0005	0.1635	2.0230	0.1323	2.5380
0.1177	0.0004	0.0003	0.0763	0.9579	0.0617	1.1842
0.1470	0.0005	0.0047	0.0298	0.3745	0.0241	0.4629
0.1765	0.0010	0.0013	0.2089	2.6233	0.1690	3.2430
0.2058	0.0024	0.0147	0.0469	0.5894	0.0380	0.7286
0.2352	0.0057	0.0498	0.0322	0.4039	0.0260	0.4993
0.2646	0.0518	0.0723	0.2022	2.5387	0.1636	3.1384
0.2940	0.1036	0.1055	0.2771	3.4800	0.2242	4.3020
0.3522	0.0310	0.0196	0.4455	5.5938	0.3604	6.9152
0.3822	0.0134	0.0088	0.4279	5.3735	0.3462	6.6428
0.4116	0.0082	0.0075	0.3108	3.9026	0.2514	4.8245
0.4410	0.0030	0.0029	0.2897	3.6370	0.2343	4.4962
0.4707	0.0017	0.0021	0.2326	2.9210	0.1182	3.6110
0.5000	0.0014	0.0013	0.2995	3.7601	0.2422	4.6484

سری داده است. در این آنالیز مقایسه‌ای بین نتایج دو گروه شبیه سازی و تست پرواز صورت گرفت. نتایج بدست آمده بیانگر انتطبقان نسبی نتایج است. در فرکانس‌های پایین تطبیق شبیه سازی دوم بر نتایج تست پرواز بیش از شبیه ساز اول است. جدول (۳) و شکل (۵) بیانگر همین موضوع است.

جدول (۲) باند اطمینان هم زمانی برای مقایسه داده‌های تست پرواز با شبیه سازی گروه دوم را نشان می‌دهد. با توجه به داده‌های جدول، برای هر دو مقدار $\alpha = 0.05$ و $\alpha = 0.01$ در ۱۶ نقطه از ۱۷ نقطه باند اطمینان هم زمان، ۱ را شامل می‌شود که نشان دهنده درجه بالای انتطبقان دو

جدول ۲ - مقایسه طیف‌های مربوط به تست پرواز اول و شبیه سازی گروه دوم.

فرکانس (سیکل بر واحد زمان)	تخمین طیف نرم		محدوده اطمینان ۹۵ درصد		محدوده اطمینان ۹۹ درصد	
	شبیه سازی گروه دوم	تست پرواز اول	محدوده پایین	محدوده بالا	محدوده پایین	محدوده بالا
0.0000	0.0036	0.0027	0.3804	4.7762	0.3077	5.9000
0.0294	0.0020	0.0016	0.3957	4.9686	0.3201	6.4122
0.0588	0.0014	0.0005	0.8139	10.2198	0.6584	12.6339
0.0882	0.0012	0.0005	0.6635	8.3315	0.5364	10.2999
0.1177	0.0011	0.0003	0.2417	3.0354	0.1955	3.7524
0.1470	0.0010	0.0047	0.0596	0.7883	0.0482	0.9355
0.1765	0.0031	0.0013	0.6818	8.5646	0.5516	10.5841
0.2058	0.0109	0.0147	0.2081	2.6131	0.1683	3.2304
0.2352	0.0204	0.0498	0.1159	1.4556	0.0938	1.7994
0.2646	0.0466	0.0723	0.1817	2.2815	0.1470	2.8104
0.2940	0.1053	0.1055	0.2817	3.4369	0.2279	4.3724
0.3522	0.0481	0.0196	0.6917	8.6855	0.5595	10.7372
0.3822	0.0139	0.0088	0.4431	5.5634	0.3584	6.8776
0.4116	0.0159	0.0075	0.6019	7.5580	0.4869	9.3433
0.4410	0.0038	0.0029	0.3671	4.6089	0.2969	5.9666
0.4707	0.0034	0.0021	0.4597	5.7719	0.3718	7.1354
0.5000	0.0040	0.0013	0.8386	10.5294	0.6783	13.0166

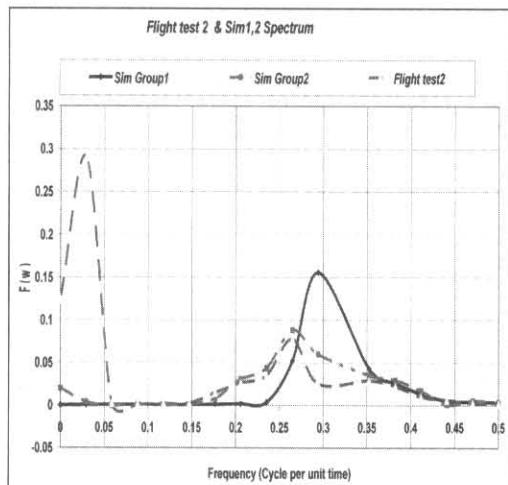

شکل ۲ - باند اطمینان نسبت طیف‌های مربوط به شبیه‌سازی گروه اول و شبیه‌سازی گروه دوم.

جدول ۳- مقایسه طیف‌های مربوط به شبیه‌سازی‌های گروه اول و گروه دوم.

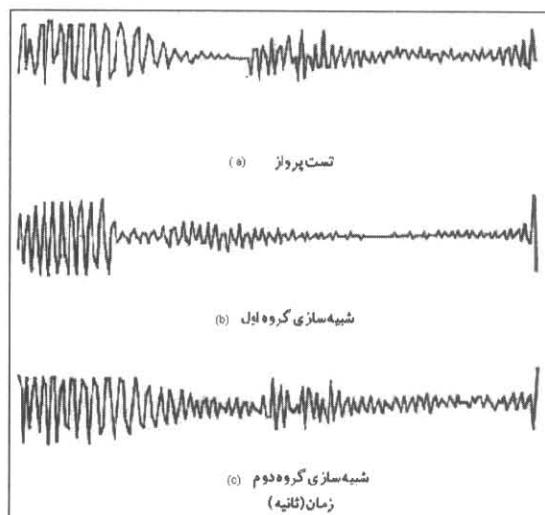
فرکانس	تخمين طيف نرم		محدوده اطمینان		محدوده اطمینان	
	(سيكل بر واحد زمان)	شبیه‌سازی گروه اول	٩٥ درصد		٩٩ درصد	
			محدوده پایین	محدوده بالا	محدوده پایین	محدوده بالا
0.0000	0.0002	0.0036	0.0129	0.1621	0.0104	0.2204
0.0294	0.0002	0.0022	0.0276	0.3467	0.0223	0.4286
0.0588	0.0003	0.0014	0.0562	0.7052	0.0454	0.8718
0.0882	0.0003	0.0012	0.0695	0.8729	0.0562	0.0791
0.1177	0.0004	0.0011	0.0891	1.1188	0.0721	0.3831
0.1470	0.0005	0.0010	0.1413	1.7747	0.1143	0.1940
0.1765	0.0010	0.0031	0.0865	1.0862	0.0700	0.3428
0.2058	0.0024	0.0109	0.0636	0.7990	0.0515	0.9877
0.2352	0.0057	0.0204	0.0783	0.9832	0.0632	0.2155
0.2646	0.0518	0.0466	0.3140	3.9430	0.2540	0.8844
0.2940	0.1036	0.1053	0.2246	3.4862	0.2246	0.3098
0.3522	0.0310	0.0481	0.1817	2.2819	0.1470	0.8209
0.3822	0.0134	0.0139	0.2726	3.4226	0.2205	0.2311
0.4116	0.0082	0.0155	0.1457	1.8295	0.1179	0.2617
0.4410	0.0030	0.0038	0.2227	2.7968	0.1802	0.4574
0.4707	0.0017	0.0034	0.1428	1.7936	0.1155	0.2172
0.5000	0.0014	0.0040	0.1008	1.2658	0.0815	0.5648

پرواز و شبیه‌ساز اول را نشان می‌دهد. در ۷ نقطه از ۱۷ نقطه در نظر گرفته شده تطبیق صورت نگرفته است. نقاطی که در آنها انحراف طیف زیاد است، از جمله نقاط فوق هستند. عدم انتباق ممکن است به دلیل ارائه مدل غیردقیق و مدل نکردن فاکتورهای مهم در طول پرواز باشد. اختلاف دوسری زمانی در شکل (۷) قابل روئیت است.

شکل ۸ - طیف نتایج تست پرواز دوم و شبیه‌سازی پرواز اول و دوم.

شکل (۷) میزان انحرافات سطوح بال کنترلی را در تست پرواز دوم نشان می‌دهد. هر سری زمانی شامل ۱۸۰ مشاهده است (۳۴ مشاهده در ثانیه در طول زمان پرواز). شکل (۸) شامل طیف نمونه سری هاست که مربوط به طیف نتایج تست پرواز دوم و شبیه‌سازی گروه اول و دوم است. جدول (۴) و شکل (۹) باند اطمینان هم زمان جهت مقایسه تست

شکل ۷ - میزان انحرافات سطوح بال کنترلی مربوط به تست پرواز دوم.

جدول ۴ - مقایسه طیف‌های مربوط به تست پرواز دوم و شبیه‌سازی گروه اول.

فرکانس(سیکل بر واحد زمان)	شبیه‌سازی گروه اول	تست پرواز دوم	محدوده پایین	محدوده بالا
0.0000	0.0001	0.1245	0.0003	0.0039
0.0294	0.0003	0.2900	0.0033	0.0412
0.0588	0.0007	0.0026	0.0815	1.0239
0.0882	0.0009	0.0013	0.1952	2.4516
0.1177	0.0005	0.0019	0.0813	1.0209
0.1470	0.0006	0.0023	0.0706	0.8861
0.1765	0.0012	0.0148	0.0222	0.2782
0.2058	0.0017	0.0262	0.0180	0.2226
0.2352	0.0035	0.0350	0.0281	0.3534
0.2646	0.0519	0.0778	0.1882	2.3628
0.2940	0.1559	0.0254	1.7331	21.7623
0.3522	0.0433	0.0290	0.4213	5.2902
0.3822	0.0258	0.0223	0.3267	4.1019
0.4116	0.0136	0.0101	0.3815	4.7898
0.4410	0.0053	0.0062	0.2408	3.0233
0.4707	0.0041	0.0026	0.4453	5.5916
0.5000	0.0037	0.0012	0.8684	10.9046

شده است. با توجه به شکل (۱۱) قسمت بالا سمت چپ موقعیت هواپیما در جهت شرق (در طول زمان) رسم شده است. در شکل بالا سمت راست شب منحنی‌ها با یکدیگر، شکل پایین سمت راست اختلاف فاز دو منحنی در حوزه فرکانس، در شکل پایین سمت چپ با توجه به بازه اطمینان ۹۵ درصد تصمیم‌گیری راجع به انطباق دو منحنی اتخاذ می‌شود. اگر در برخی فرکانس‌ها حدود بالا و پایین عدد ۱ را شامل نشود، نشان از عدم تطابق دو داده در آن فرکانس است. در غیر این صورت معیار خوبی برای انطباق دو منحنی خواهد بود.

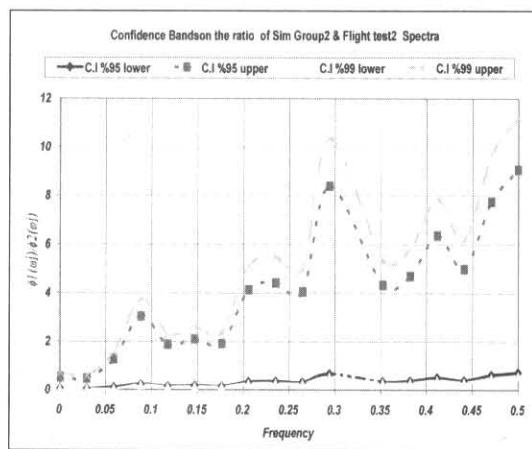
جدول (۵) و شکل (۱۰)، مقایسه داده‌های تست پروازی و شبیه‌سازی گروه دوم را نشان می‌دهد. انطباق با توجه به باند اطمینان مورد نظر در تمامی نقاط بجز دو نقطه صورت پذیرفته است. نتایج مقایسه بیانگر این نکته است که انطباق نتایج شبیه‌سازی گروه دوم بر نتایج تست پرواز بیش از گروه اول است. در جدول (۶) مقایسه ای بین گروه‌های شبیه‌سازی صورت گرفته است. اختلاف عمدی در فرکانس‌های پایین و متوسط مشاهده می‌شود. نمونه‌ای از نتایج تست و شبیه‌سازی پرواز، برای یک هواپیمای بدون خلبان (RPV)، در شکل (۱۱) آورده

جدول ۵ - مقایسه طیف‌های مربوط به تست پرواز دوم و شبیه‌سازی گروه دوم

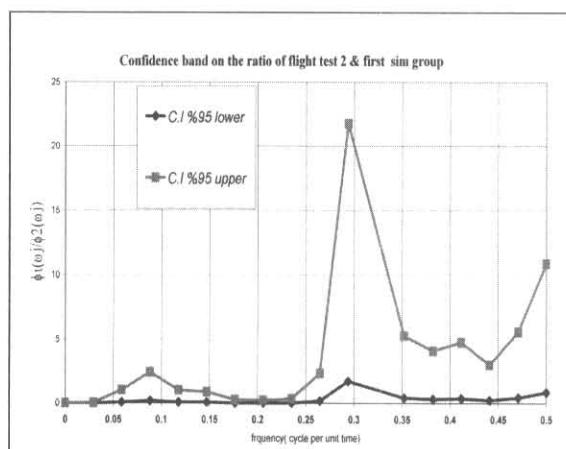
فرکانس (سیکل بر واحد زمان)	تخمین طیف نرم			محدوده اطمینان		محدوده اطمینان	
	شبیه‌سازی گروه دوم	تست پرواز دوم	محدوده اطمینان ۹۵ درصد	محدوده اطمینان ۹۹ درصد		محدوده بالا	محدوده پایین
				محدوده بالا	محدوده پایین		
0.0000	0.0199	0.1245	0.0451	0.5063	0.0365	0.7000	
0.0294	0.0039	0.2900	0.0375	0.4702	0.0310	0.5813	
0.0588	0.0001	0.0026	0.1011	1.2691	0.0318	1.5639	
0.0882	0.0011	0.0013	0.2239	3.0254	0.1949	3.7401	
0.1177	0.0010	0.0019	0.1487	1.8674	0.1206	2.3085	
0.1470	0.0013	0.0023	0.1669	2.0960	0.1350	2.5911	
0.1765	0.0080	0.0148	0.1516	1.9033	0.1222	2.3528	
0.2058	0.0305	0.0262	0.3281	4.1198	0.2654	5.0939	
0.2352	0.0436	0.0350	0.3515	4.4137	0.2843	5.4563	
0.2646	0.0886	0.0778	0.3216	4.0382	0.2601	4.9921	
0.2940	0.0601	0.0254	0.6685	8.3937	0.5421	10.3765	
0.3522	0.0354	0.0290	0.3443	4.3227	0.2784	5.3438	
0.3822	0.0296	0.0223	0.3742	4.6982	0.3027	5.8080	
0.4116	0.0171	0.0101	0.5063	6.3579	0.4098	7.8593	
0.4410	0.0009	0.0062	0.3968	4.9825	0.3210	6.1594	
0.4707	0.0056	0.0026	0.6167	7.7441	0.4989	9.6556	
0.5000	0.0031	0.0012	0.7219	9.0643	0.5839	11.2055	

جدول ۶ - مقایسه طیف‌های مربوط به شبیه‌سازی و اول و دوم

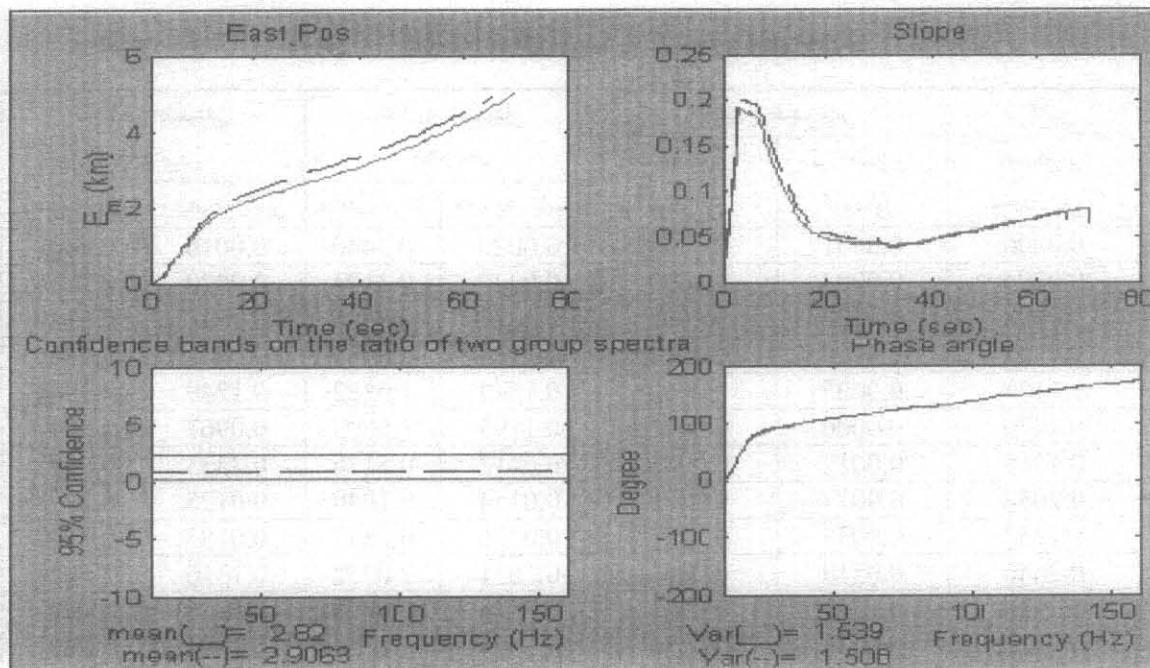
فرکانس (سیکل بر واحد زمان)	تخمین طیف نرم		محدوده اطمینان درصد ۹۵		محدوده اطمینان درصد ۹۹	
	شبیه‌سازی گروه اول	شبیه‌سازی گروه دوم	محدوده پایین	محدوده بالا	محدوده پایین	محدوده بالا
0.0000	0.0001	0.0199	0.0020	0.3440	0.0016	0.0304
0.0294	0.0003	0.0039	0.0247	0.3104	0.0020	0.3834
0.0588	0.0007	0.0001	0.2277	2.8595	0.1842	3.5349
0.0882	0.0009	0.0011	0.2284	2.8689	0.1848	3.5466
0.1177	0.0005	0.0010	0.1544	1.9382	0.1249	2.3960
0.1470	0.0006	0.0013	0.1195	1.5003	0.0967	1.8547
0.1765	0.0012	0.0080	0.0412	0.5176	0.3333	0.6399
0.2058	0.0017	0.0305	0.0154	0.1940	0.0125	0.2398
0.2352	0.0035	0.0436	0.0226	0.2837	0.0183	0.3507
0.2646	0.0519	0.0886	0.1651	2.0732	0.1316	2.5629
0.2940	0.1559	0.0601	0.7316	9.1870	0.5918	11.3889
0.3522	0.0433	0.0354	0.3454	4.3364	0.2794	5.3607
0.3822	0.0258	0.0296	0.2461	3.0934	0.1993	3.8241
0.4116	0.0136	0.0171	0.2126	3.9996	0.1720	3.2997
0.4410	0.0053	0.0009	0.1714	2.1493	0.1385	2.6568
0.4707	0.0041	0.0056	0.2038	2.5587	0.1648	3.1631
0.5000	0.0037	0.0031	0.3396	4.2641	0.2727	5.2714

شکل ۱۰ - باند اطمینان نسبت طیف‌های مربوط به تست پرواز دوم و شبیه‌سازی گروه دوم.

شکل ۹ - باند اطمینان نسبت طیف‌های مربوط به تست پرواز دوم و شبیه‌سازی گروه اول.

شکل ۱۲ - نمونه‌ای از مقایسه داده‌های دو سری زمانی از تست پرواز سوم

بر تست پرواز ارائه کرد. تعیین اعتبار مدل‌های شبیه‌سازی، نیازی ضروری برای ارزیابی سیستم‌های هوایپیمائی است که طراحان تست هزینه‌های قابل قبولی را به این امر اختصاص می‌دهند. با تأیید اعتبار مدل‌های ریاضی، مامنیت‌های توسعه و بهینه‌سازی محصول، از این شبیه‌سازی استفاده کنیم.

نتیجه گیری

با استفاده از فرآیندهای آماری، می‌توان به مقایسه سری‌های زمانی تولید شده توسط شبیه‌سازی کامپیوترا و تست پروازی مبادرت ورزید و در نهایت اعتبار مدل‌های شبیه‌سازی را سنجید و با مشخص کردن نقاط ضعف و قوت مدل‌های پیشنهادی، بتوان در نهایت مدلی را منطبق

- Series Analysis, Forecasting, and Control", Rev. Ed., Holden Day, San Francisco, 1976.
6. Miller, N.A. and Hollies, W.M. "Simultaneous Statistical Inference", McGraw-Hill, New-York ,1966.
  7. Fuller, W.A. "Introduction To Statistical Seires", John Willy, New York, 1976.
  8. Fishman, G.S. "The Analysis of Simulation Generated Time Series Management Science", Vol. 13, No. 7, pp. 325-357, 1967.
  9. Naylor, T.H. "Computer Simulation Model with Economic Systems", J. American Statistical Association, Vol. 26, pp. 1315-1334, 1967.
  10. Chatfield, C. "The Analysis of Time Series-An Introduction ", John Wiley, New York, 1989.

مراجع

1. قربانی، ا. "ارزیابی ساختار موشکهای کروز براساس الگوریتم ژنتیک"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی هواشناسی، دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۸۱
2. Biggs, A.G. "Missile and Airplane Evaluation", Vol. 66, pp. 571.-577, 1962.
3. Naylor, T.H. and Burdics, A. "Computer Simulation Model of Aircraft System", J. American Statistical Association, Vol. 62, pp. 1338-1364, 1991.
4. Jenkins, G.M. and Doviak, G.E.G. "Time Series Analysis and Control", J. American Math. Society, Vol. 55, pp. 78-86, 1993.
5. Box, G.E.P. and Jenkins, G.M., "Time